

Stenharn, grund, f. d. Vika m.,
Falun stad, Kopp. l.

st^hen^härn 398
 ek 13F3j

Utgör fortsättning, under
vattenytan, av en udd.
Omnämns på A.S.R. 1754.
h^härn, h^härn m. '(långsträckt)un-
der vattensgrund'. Margareta Pindér 1970